

Aftenposten 58/1947 - 18/12

Delte meninger om Christensens syn på de ikke-nazistiske statsråder.

Fortsatt vitneførsel i Sigurd Johannessen-saken.

I saken mot handelsråd Sigurd Johannessen fortsatte lagmannsretten i formiddag med vitneavhøring og saksøktes forklaring.

Første vitne i dag var dommer Roll Mathiesen, som var fylkesfullmektig i Oslo og Akershus fra 1934 til juli 1941 og fylkesmann Christensens nærmeste underordnede. Vitnet har ikke tidligere vært avhørt i saken. Han ga uttrykk for det absolutt utenkelige i at fylkesmannen noensinne skulle kunne ha rådet en god nordmann til å motta oppnevnelsen til kommissarisk statsråd.

Advokat Sven Arntzen: — Snakket De med Christensen 26. september 1940, dagen etter oppnevneleene?

Vitnet: — Ja, fylkesmann Christensen kom inn på mitt kontor om morgenen og var like forbauset som jeg selv over at fire ikke-NS-folk var gått inn som kommissariske statsråder.

— Husker De tilfellet kaptein Fritzner?

— Fylkesmannen fortalte meg om det våren 1941. Man mente at én til burde vite om det.

Saksøkte: Fortalte Christensen Dem om sine konferanser med meg 16. og 17. september.

Vitnet: Nei.

— Eller at han besøkte meg gjentatte ganger høsten 1940?

— Nei.

Neste vitne, professor, rektor Rasmus Mørk, som var medlem av Administrasjonsrådet, kunne heller ikke tenke seg at fylkesmann Christensen hadde rådet noen nordmann til å gå inn i en nazistisk regjering.

Etter avhøringen av disse vitner, fortsatte saksøkte sin forklaring, som er den samme som han avga under forrige lagmannsrettssak.

Neri Valen, medlem av Stortingets presidentskap 1940, forklarte som neste vitne at han deltok i presidentskapets

forhandlinger sommeren og høsten 1940.

Forsvareren: Ble det fra noe hold den gangen uttalt tvil om Johannessens nasjonale holdning.

Vitnet: Nei. Han ble regnet som en av de sikre norske.

— Hvordan vil De karakterisere fylkesmann Christensens linje under disse forhandlingene?

— Han fremholdt at det var helt nødvendig for oss å finne en løsning slik at vi slapp tysk styre og slapp Quisling. Det var de to vesentlige ting.

— Har De etter 25. september hatt anledning til å se hvorledes Johannessen og de andre ikke-nazistiske statsråder virket i sine stillinger.

— Ja, i forbindelse med kornforretningen hadde jeg god anledning til det.

— Mener De at det var heldig for oss å ha disse folk?

— Ja, de ivaretok norske interesser på beste måte.

Advokat Arntzen: — Har De dermed villet si noe om hvorvidt det var riktig av nordmenn å ta imot en slik oppnevneelse?

— Nei, det har jeg ikke sagt noe om.

Sorenskriver Harbeck, medlem av Administrasjonsrådet, tok avstand fra den tanke at fylkesmann Christensen hadde rådet noen i den retning det her er tale om.

Sorenskriver Ingvald Falch fortalte om en samtale han hadde med fylkesmann Christensen i midten av november 1940. De var kommet inn på de nyoppnevnte kommissariske statsråder, deriblant de 4 ikke-nazister.

Forsvareren: — Uttalte han noen kritikk over disse fire?

Vitnet: — Nei, ikke det jeg husker.

Overrettssakfører Knut Heber, aktor i Overasaken, forklarer at han i den forbindelse fikk anledning til å gå igjennom arkivene fra de kommissariske statsråders tid. Han fremholder som sitt bestemte inntrykk at Johannessen var en utmerket nordmann.

Stortingsmann Gabriel Moseid hadde også det beste inntrykk av saksøktes virke. Den 12. november 1940 hadde vitnet en samtale med fylkesmann Christensen. Vitnet hadde da nevnt det heldige i å ha motstandsmenn i den nazistiske regjering, og på Christensens svar og holdning hadde han forstått det som om han var enig i dette syn.

Alle vitner er helt i Rengnes, for ikke "eller" taler det for seg selv at de ikke er på oppgitt nivå. Rengnes ble innført i Norge som bestemt av tyskerne. Rengnes er den eneste som vises!

100164